

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Weltzer, Johannes.

Titel | Title:

Hjertets Foraar.

Udgivet år og sted | Publication time and place: [Kbh.] : Klinte, 1921

Fysiske størrelse | Physical extent:

[16] bl.

DK

Værket kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge PDF-filen til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work may be copyrighted in which case the PDF file may only be used for personal use. If the author died more than 70 years ago, the work becomes public domain and can then be freely used. If there are several authors, the year of death of the longest living person applies. Always remember to credit the author

Hjertets Foraar

AF

JOHANNES WELTZER

Forlagt af Klinte

Foraaet 1921

Danske Afdelings Dedikationssamling

8° 610

Det Kgl. Bibliotek

130024708021

Dette er Nr. 3 af
HJERTETS FORAAR

J. W.

Paul P. M. Pedersen

Ja Pedersen, de ventigste Hilsner!

J. W.

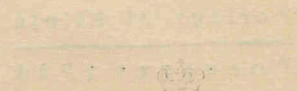
JOHANNES WELTZER:

Hjertets Foraar

Forlagt af Klinte

Foraaaret 1921

Det kongelige Bibliotek

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
KØBENHAVN

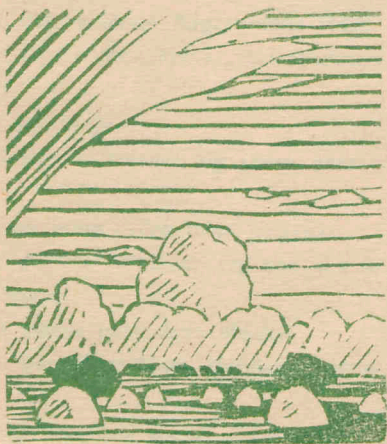
1973k 1100

Gud hvilken Foraarshave!
Det lyder i mit Indre
muntert og overrasket —
Brudt op igennem Grave
er Sjælens blonde Træ!

THE
LIBRARY OF THE
MUSEUM OF
COMPARATIVE ZOOLOGY
AND ANATOMY
HARVARD UNIVERSITY
CAMBRIDGE, MASS.

Den springende Hest.

Der spanische Staat

Som en nøgen Fole muntret min kaade Sjæl
sig. Mens den stamper, flagrer dens Haar.
Uregerligt flyver dens Manke, sejerssikkert og
straalende.

Ædelt er den bygget.

Slank i Koderne. Elastisk og stærk over den skinnende
Bug.

Leende rider Maja Folen over Engene.

Aa denne grønne Stridhed! Og saa den kolde Aa!
Folen springer.

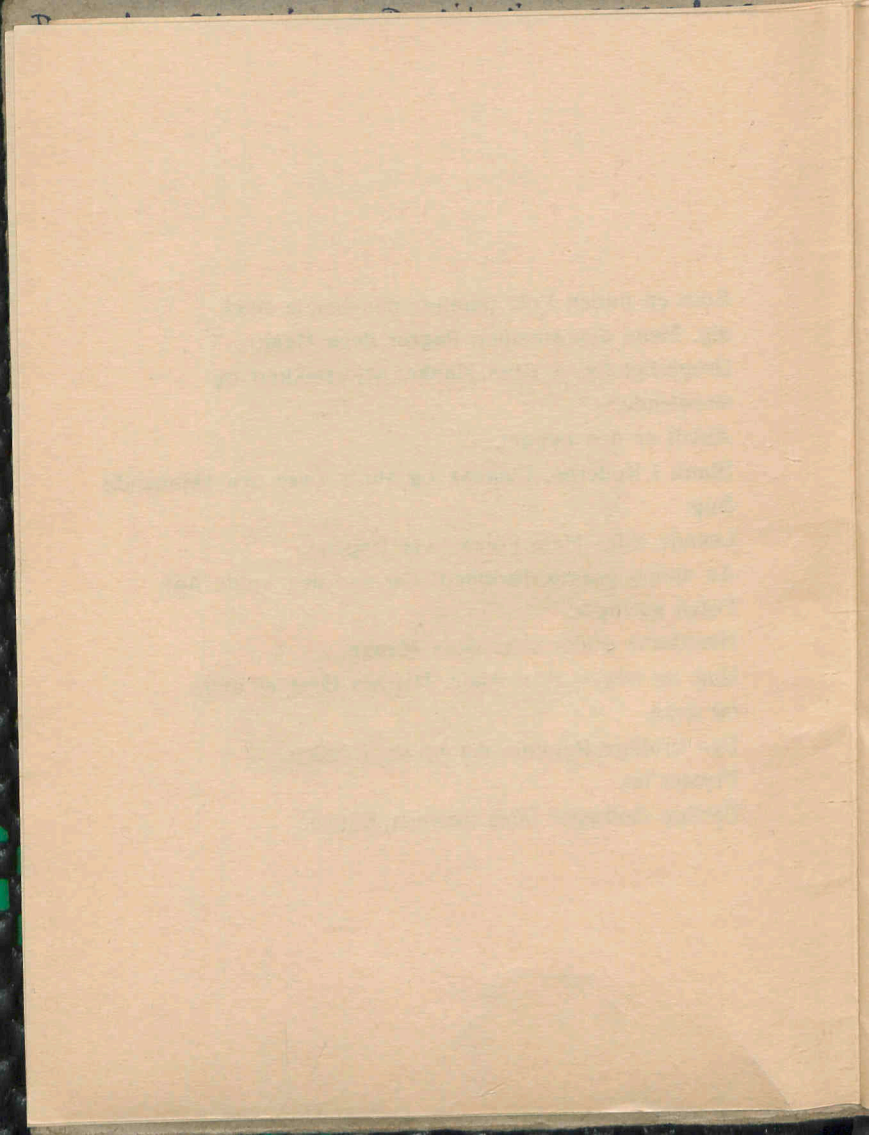
Hænderne glider over dens Manke.

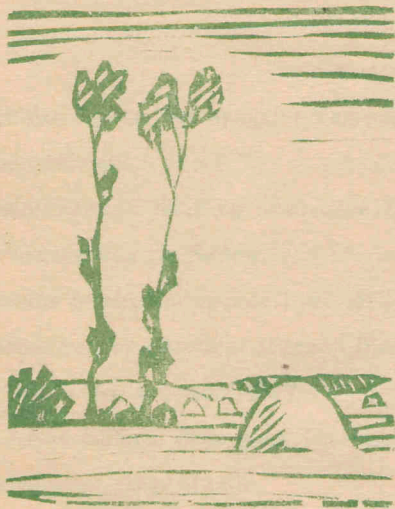
Ung og nøgen rider Maja. Hendes Øjne er dybe
og graa.

Den kraftige Ryglinje tegner sig i Solen.

Brystet ler.

Urolige Solbyger farer henover Engen.

Dyb er den Rytme, der synger i Vaarnatten.
Du klare Himmel.
I to menneskelige, unge og skælvende Træer.
Høets stærke Rus og Sødme.
Morgenens kaade, springende Lys, der i en
Guldstime vælder ned over susende Blade.
Hvad venter den groende Jord?
I den friske Stilhed, dette nære Nu mærker
jeg Sommeren drage Aande.

En Symfoni af Ungdomstrods, af Glæde og
indre Styrke er min Sjæl i disse Dage.

Den danser.

Blodrøde Glæder vælder op gennem mit Sind.

En fin Hvidhed lyser henover dine Kinder.

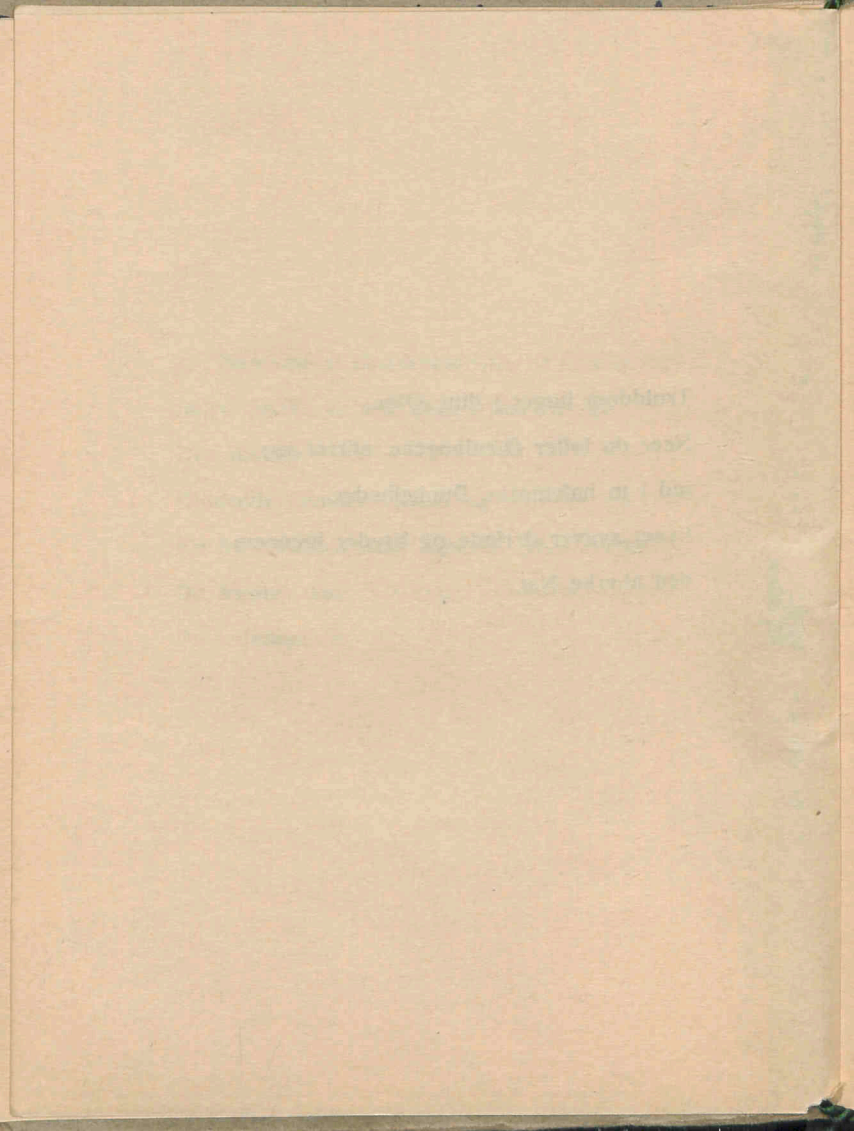
Du frygter ikke. Din Haand omslutter Glæden.

Dine dejlige Hænder.

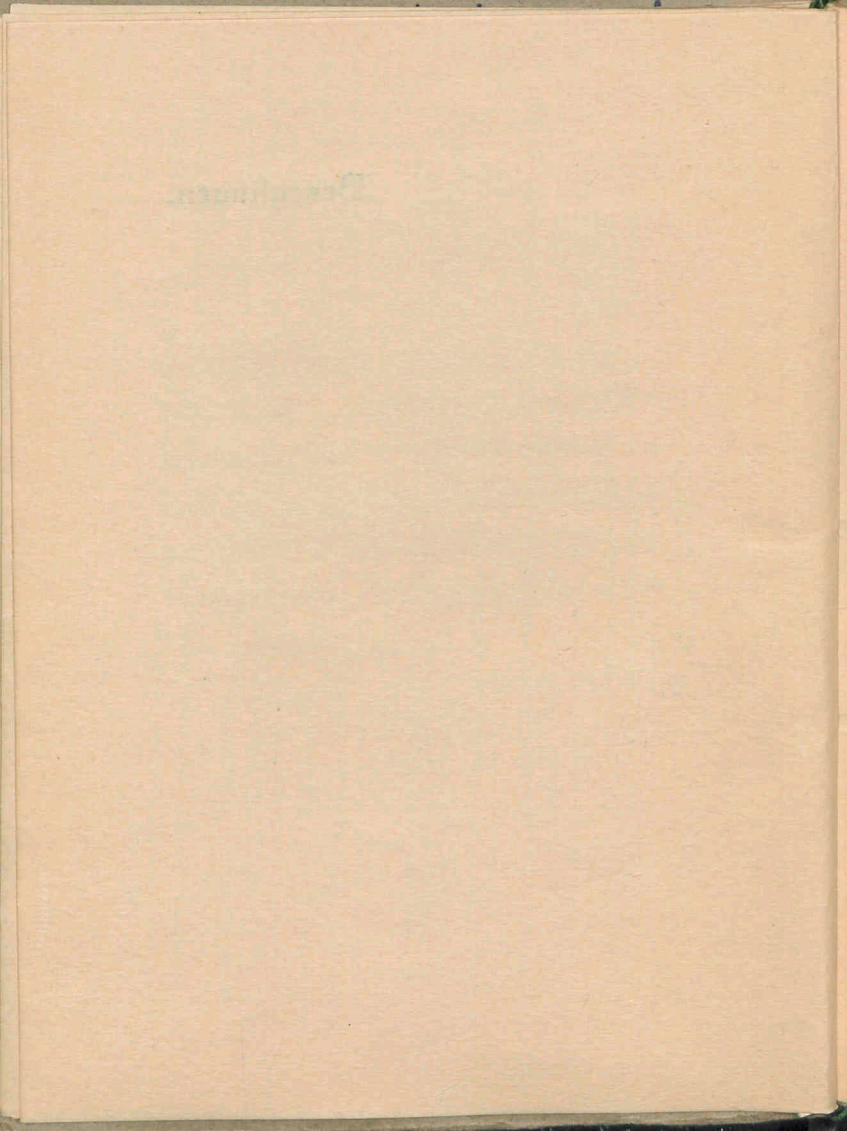
Trolddom ligger i dine Øjne.

Naar du løfter Øjenlaagene, stirrer jeg
ind i to halvmørke Dunkelheder.

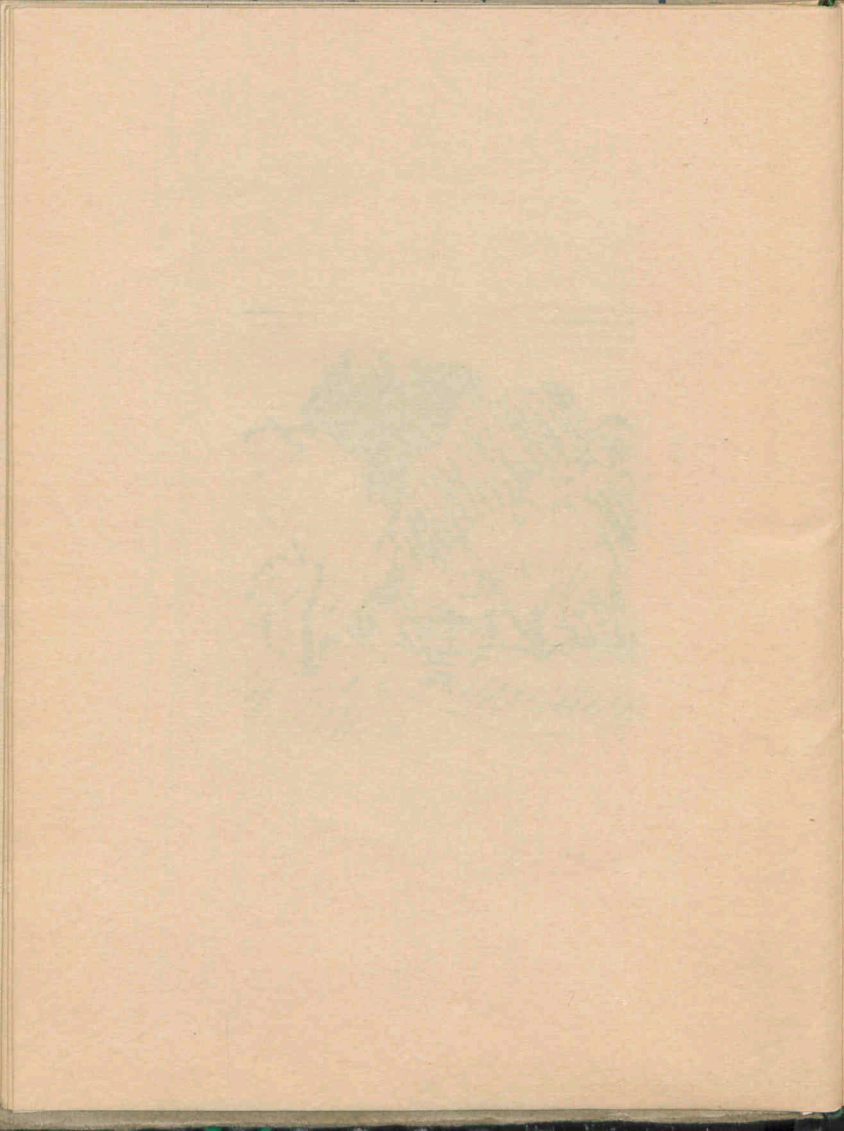
Lyset svirrer derinde og bryder igennem
den stærke Nat.

Beseglingen.

I en hvidkalket, smal Stue
staar Foraaret ind ad Vinduet.
Solen vælder ind gennem det klare Gardin.
Gulvet er af gule Mursten.
En simpel og tømret Seng. Hvide
Liljer lyser mildt paa et Bord ved
Sengens Hovedgærde.

Hist og her er den skrøbelige Kalk
faldet ned. Røde Murstensbrokker skimtes.
Et stærkt og farvestraalende Maleri,
forestillende en ung Hyrde, der nøgen vandrer
henover en blæsende Mark, er fæstet med Søm til Væggen.
Nu bølger Gardinet.
Foraarsluftning.

Døren aabnes og Maja kommer ind.

O, hvor Foraaret er simpelt klædt!

En graablaa Hvergangskjole.

Da hun sætter sig i Stolen, ser jeg

de unge, faste og skønne Ben.

Jeg kysser den nøgne Fod.

Maja ler.

Dit Haar bølger og brænder i det
vældende Solskin. Lad mig kysse dig.
Din Munds faste og kyske Sødme!
Forvirret ler du mig ind i Øjnene.
Hvor er din Hals solbrændt!
Maa jeg se dit Bryst?

Jeg kyssede dit unge Bryst!
Hvor var det spændt og dristigt!
Friske og stærke Fryd at røre derved!
Og du lo, mens du lod din
Kjole falde.
Som en blaa og blomstrende Eng laa
den der.
Min elskede —.

Hvor Solen slog mod Muren derude!
Lysvældet strømmede ind gennem Gardinet.
Sengen laa i et Lyskog.
Jeg mærker dine Arme fast om min Hals.
Hvor vi lo og græd, da vi i Favntaget
omslyngede hinanden.

Taabelige var de Ord vi hviskede.

Rørende og unge som dit Bryst.

Jeg staar ved din Seng og ser
ned over dit trætte, unge Ansigt. Du vender
smilende dine Øjne mod mig.

Luftens Renhed.

Mærker du Foraaret skælve derude?

De hvide Liljers glade Lys. Alt overvælder mig.

Jeg maa kysse dine fine Øjenbryn.

Nu sover Foraaret sin søde, trætte Søvn.

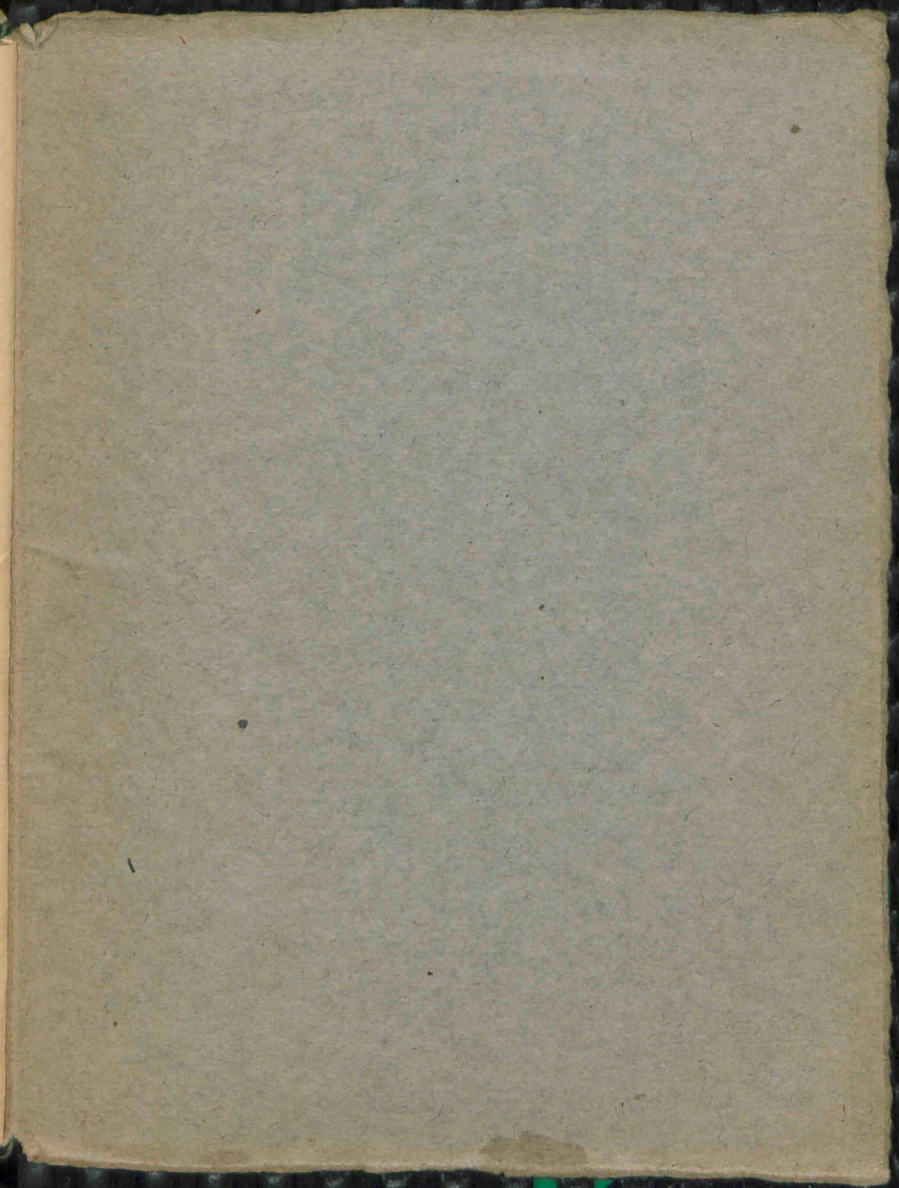
Maja, Foraaret ligger og smiler i Drømme.
Byger af Liljer gror i det Land hun tænker paa.
Stilhedens Lysflod strømmer ind i Stuen.
Gardinet rører sig næppe.
Hvidt og nøgent er Rummet, hvori Maja hviler.
De hvide Lagner ler saa friskt.
Hun ligger stille og drømmer.
I denne Stilhed er det som hun bæres
mod Sommeren, Lykken, den store og
tunge Lykke, hvis Hjerter hun nu kan
høre banke —.

Hjertets Foraar
er haandtrykt i 125
numm. Expl. :: Træ-
snittene er skaarne
af Herm. Madsen.

Johannes Welzer:
Smerte. Et drama-
tisk Rids.. . . . 1920.
Hjertets Foraar
1921

L. ROLFF, TREPHASBARE ST.